

ΠΗΓΑΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΑΘΛΟΓΙΚΗ

Ἐκδιδόμενη καθ' ἑβδομάδα

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ δραχ. 8.

Ἐκδότης καὶ Διευθυντής Π. ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΣ

|| Διὰ τὰς καταχωρήσεις γίνεται ἰδιαίτερα συμφωνία

|| Πᾶσα διατριβὴ ἐνυπόγραφος γίνεται δεκτὴ.

Ὁ ἐκλεκτὸς Ἀρχιερεὺς τῆς Λευκάδος.

Κατὰ τὴν τετάρτην τρίχοντος μηνὸς Ἀ-
ἰιοσέβαστος καὶ ἐνίρετος Ποιμενάρχης παρέ-
δωκεν εἰς χεῖρας τοῦ Πλάστου τὴν ἀγαθὴν
αὐτοῦ ψυχὴν καταλείπων μνήμην σεβαστὴν
τοῖς ἐπιγιγνομένοις. Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ἀρ-
χιερέως ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ, ἡ Λευκάς ἐπένθησε
τὸν κατὰ Χριστὸν πατέρα αὐτῆς σπονδὴν
ἐπὶ τοῦ σωροῦ αὐτοῦ ποιουμένη τὰ δάκρυά
της.

Ἀπὸ τῆς τετάρτης Ἰουνίου ἡ Ἀρχιεπισκό-
πη Λευκάδος χηρεύει καὶ ἔλων τὰ βλέμμα-
τα ἀτενίζουσι πρὸς τὸν Ἀρχιερατικὸν θρόνον,
ἵνα ἴδωσι τὸν μέλλοντα νὰ καθήσῃ ἐπ' αὐ-
τοῦ, ὅπως ποιμάνῃ τὸν λαὸν χριστιανικῶς
καὶ δράξῃται τοῦ πηδαλίου πρὸς διεύθυνσιν
ἐμπρέπουσαν τῷ νῦν ἀνθρώπῳ καὶ τῇ ἐν Λευ-
κάδι Ἐκκλησίᾳ.

Ἐν Λευκάδι διτηρήθη ἀμείωτος ὁ σεβα-
σμός πρὸς τοὺς ἀληθεῖς τοῦ Χριστοῦ λει-
τουργούς, ἡ ἐκτίμησις καὶ ἡ ὑπόληψις πρὸς
ἐκείνους τῶν λειτουργῶν, οἵτινες καλῶς γι-
νώσκουσι τὴν ὑψηλὴν αὐτῶν θέσιν, τὴν θείαν
αὐτῶν ἀποστολὴν καὶ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ λό-
γου καὶ τοῦ παραδείγματος ἐν τῇ κοινωσίᾳ.

Σήμερον δὲ ὅτε αἱ ἀρχαὶ τῆς Ὑλιστικῆς
καὶ Θετικῆς Σχολῆς ριπτόμεναι εἰς τὰς καρ-
δίας τῶν ἀμαθῶν καὶ ἀπλοϊκῶν, δύνανται νὰ
φέρωσι τὸν κλονισμὸν πρὸς τὴν πίστιν, τὸν
κλυδωνὰ εἰς τὴν συνείδησιν, τὴν ἠθικὴν ἀ-
ποσύμβασιν εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὰ ἐγκλήματα
ἐν τῇ κοινωσίᾳ, εἰπερποτε καὶ ἄλλοτε ὁ Λευ-
κάδιος λαὸς γινώσκῃ, ὅτι ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ
ἐκτίμησις πρὸς τοιοῦτους τοῦ Ὑψίστου λει-
τουργούς δύνανται ἐπιπαρόντων αὐτοὺς πρὸς

ἐπιτέλεσιν τῶν ὑψηλῶν αὐτῶν καθηκόντων,
νὰ διατηρήσῃ τὴν πίστιν ἐκείνην δι' ἧς ἡ ἡ-
θικὴ καὶ ἡ κοινωνικὴ εὐεξία προσγίνεται.

Κοὶ τῷ ὄντι. Ἐν Ἑλλάδι ἡ θρησκεία εἶναι
συνδεδεμένη ἀρρήκτως μετὰ τῆς Ἐλευθερίας,
τῆς Ἐθνικῆς προαγωγῆς καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ
μεγαλείου, ἀπὸ τοὺς χρόνους τῶν Περσῶν
μέχρι τῆς ἐποχῆς τῶν Τούρκων· ἀπὸ δὲ τῆς
τούτων τὸ ὕπατον προσλαβοῦσα μεγαλειόν,
ἐγαλοῦχησεν, ἀνέθρεψε καὶ ἠνδρώσεν ἐκ νέου
τὸν καταστραφέντα μέγαν παράγοντα.

Μέγας τελετάρχης, Μωϋσῆς καὶ Ναὺτ ἐν
τῇ νεᾷ ταύτῃ Χαναάν τῆς ἀναγεννήσεως,
πρωτουργεῖ ὁ Ἱερεὺς· ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ Τουρκο-
κρατίας διὰ τῶν ἀγώνων καὶ μόχθων ὑπὲρ
τοῦ γένους του ἐξιλέωσε τὰ ἁμαρτήματα καὶ
ἀπέπλυνε τὸν ῥύπον τῶν Βυζαντινῶν συνα-
δέλφων του.

Ἄλλ' ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἀφ' ἧς ἡ
ἀναγεννηθεῖσα Ἑλλάς ὥς ἐκ κολυμβήθρας
ἐξήρχετο καθαρθεῖσα καὶ εἰσῆρχετο μικρὰ ἐν
τῇ χορείᾳ τῶν ἔθνων, ἐν τῇ νεανικῇ αὐτῆς
ἀφελείᾳ καὶ ἀμεριμνησίᾳ, ἀφῆθη συρομένη ὑ-
πὸ τῶν ἐπαγωγῶν τὴν θίαν καὶ γεύσιν μέ-
σων δι' ὧν ἡ Δύσις ἐμαγγάνευσε ταύτην νὰ
ριφθῇ εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν ξένων ἠθῶν καὶ
ἐθίμων, λακτίζουσα τὰ ἀπλοϊκὰ καὶ πατρι-
αρχικὰ ἥθη αὐτῆς. Ἡ ὀλιγωρία πρὸς τὰ πά-
τρια ἥθη καὶ ἔθνη ἐπέφερε βαθμηδὸν τὴν ὀ-
λιγωρίαν καὶ πρὸς τὴν σωτήρα κιβωτὸν τῆς
ζωῆς τοῦ ἔθνους, τὴν θρησκείαν· καὶ τότε
παραγνωρισθέντος τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ἱερωσύ-
νης ὑπουργήματος, παρeisέδυσαν εἰς τὸν πε-
ρίβολον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐγκλησεις, λειτουρ-
γαὶ τῶν ὑψίστων ὑπουργημάτων καὶ διδασκα-
λοὶ τῶν θεμιτῶν καὶ ἀθεμιτῶν, οἵτινες συνέ-
βαλον ὥς μὴ ὥφειλε, εἰς τὴν ὀσήμεραν ἀπο-
μάκρυνσιν καὶ ἀποξένωσιν τοῦ λαοῦ ἀπὸ τῆς

Ἐκκλησίας. Οἱ ὑπατοὶ λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου τὴν ἐκκλησίαν ἐκμεταλλευόμενοι κατέφριψαν τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα καὶ εἰμὴ τὸ ἑαυτοῦ τοῦ Ἑλλήνος πρὸς τὴν πατροπαράδοτον θρησκείαν ὑφίστατο, θὰ ἐπήρχετο ἡ ἠθικὴ αὐτοῦ ἀποσύνθεσις ἢ ἡ κατὰπτωσις αὐτοῦ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἀθείας.

Εὐτυχῶς σήμερον μεθ' ὅλην τὴν ἐπιρροὴν τῶν ξενικῶν ἰδεῶν τῶν βιβλικῶν ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ ἀκρίτων ἐπιστημόνων, εἰσπάντων τὰς καρδίας ἐρριζωμένον ὑπάρχει, ὅτι ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τοῦ ἡμετέρου ἔθνους πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πόθων αὐτοῦ, ἡ θρησκεία δέον νὰ πρωτοεργή.

Ἵνα ὅμως ἡ θρησκεία δράσῃ ἐπὶ τὴν προαγωγὴν καὶ τὴν εὐεξίαν τοῦ ἔθνους δέον οἱ λειτουργοὶ αὐτῆς νὰ ὦσι τοιοῦτοι, ὅπως ἐπισπῶσιν ἐφ' ἑαυτοὺς τὴν ἀγάπην, τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν ὑπ' αὐτῶν ποιμενομένων Λαῶν· καὶ ὅπως ὦσι τοιοῦτοι, δέον ἡ ἀρετὴ, ἡ παιδεία, αἱ θεολογικαὶ γνώσεις, ἡ εὐρεῖα μελέτη τῶν κοινωνικῶν πραγμάτων, ἡ πληθὺς ἐκείνη τῶν ὑψηλῶν ψυχολογικῶν συναισθημάτων, νὰ ὑπάρχωσιν ἐν ἑαυτοῖς εἰς τὸν βαθμὸν ἐκείνον ἐν τῷ ὑψηλῷ ὑποῦργημα αὐτῶν ἀπαιτεῖ.

Διευθύνειν τὰς συνειδήσεις, ποδηγετεῖν τὴν ψυχὴν, ἐπαναφέρειν τὸν κλυδωνιζόμενον ἠθικῶς ἐν τῇ ψυχικῇ γαλήνῃ, δεικνύειν τῷ ἀπέλπιδι δια φωτεινοῦ δακτύλου τὸν Οὐρανόν, ἀναγκάζειν τὸν ἀμαρτωλὸν ἐκ τῆς ἰλῦος τῆς ἀμαρτίας, καθαίρειν τὸν ῥύπον αὐτοῦ διὰ τῶν λόγων τοῦ Εὐαγγελίου, ἀποδιδόναι τῇ κοινωνίᾳ τὸν ἀπόκληρον αὐτῆς, χέειν βάλσαμον εἰς τὰς πληγὰς τὰς ἐκ τῆς κοινωνικῆς ἀνισότητος διὰ τῶν ῥημάτων τοῦ Ἰησοῦ, συνέχειν τὸ ἔργον τοῦ Θεανθρώπου καὶ ἐπικοινωνεῖν αὐτῷ, ἔχειν τὴν πρωτοβουλίαν ἐν παντὶ ἀγαθῷ καὶ ὠφελίμῳ, τί τοῦτου ὑψηλότερον! τί τοῦτου μείζον ἐν τῷ κόσμῳ!

Κατὰ ταῦτα ὁ Ἀρχιερεὺς ὁ μέλλων νὰ ποιμάνῃ πάντα λαὸν καὶ ὃν τὸν τῆς Λευκάδος δέον νὰ ᾖ τοιοῦτος, ὅπως ἐπισπᾷ τὴν γενικὴν τοῦ ποιμνίου του ἐμπιστοσύνην καὶ εἰς τὰ σημερινὰ ἤθη καὶ ἡ νῦν κατὰστασις τῆς Ἐκκλησίας ἀπαιτεῖ.

Ὡμεν εἰλικρινεῖς! γράψαντες, πάντοτε τοιοῦτοι ὑπῆρξαμεν, ἀδιαφοροῦντες ἐάν ἐκ τῆς εἰλικρινείας ταύτης προσγίνηται ἡμῖν βλάβη.

Ἡ Λευκάς ἀπὸ τίνος παρέχει ἑαυτὴν θέαμα ἐκτραχηλισμοῦ. Οἱ φόνοι, αἱ αἰμομιξίαι, αἱ ἀπαγωγαὶ καὶ οἱ βιασμοί, αἱ κλοπαὶ καὶ

δολόκληρον τὸ κομβολόγιον τῆς ἀνηθικότητος πιστοποιοῦσι τὴν ἀλήθειαν τῶν παρ' ἡμῶν καὶ ἄλλοτε γραφέντων. Οἶαι δὴποτε δὲ ἄλλαι καὶ ἂν συμβάλλωσι πρὸς τοῦτο αἰτία, ἡμεῖς πεποίθαμεν, ὅτι ἡ ἔλλειψις τοῦ κηρύγματος καὶ τῆς ἐπιδράσεως τῆς θρησκευτικῆς ἀρχῆς ἐπὶ τῆς ψυχολογικῆς καταστάσεως τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ἐστὶν ἡ πρωτίστη καὶ κυρία.

Ὅπου ἡ κραταιὰ χεὶρ τῆς θρησκευτικῆς ἀρχῆς δὲν ἐξαπλοῦται ἢ νὰ πατάξῃ ἢ νὰ εὐλογήσῃ, ἐκεῖ τὸ ἔγκλημα ὑψοῖ τὴν τερατώδη αὐτοῦ κεφαλὴν καὶ τερατοεργεῖ. Τὴν ἰδέαν ἡμῶν ταύτην συμμεριζόμενοι πάντες οἱ Συμπολίται ἡμῶν, ἅμα τῷ θανάτῳ τοῦ γεραροῦ ἡμῶν Ἀρχιερέως, προσήλωσαν τὸ βλέμμα αὐτῶν καὶ τὴν διάνοιαν ἐπὶ ἀνωτέρου θρησκευτικοῦ λειτουργοῦ, συγκεντροῦντος ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἀρετὰς καὶ πᾶσαν τὴν ἀξίαν ποιμενάρχου, προσδοκῶντες παρ' αὐτοῦ τὴν θεραπείαν διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ τοῦ παραδείγματός του. Ὁ ἀνώτερος οὗτος λειτουργὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡμῶν τυγχάνει γνωστός τοῖς πᾶσιν, ὀνομάζεται Εὐγένειος Περδικάρης.

Τίς ἰδὼν αὐτὸν δὲν ἐξετίμησε τὸ μελίχιον καὶ πατρικὸν αὐτοῦ ὄφρος, τὴν ἀξιοπρεπὴ καὶ ἐμπρέπουσαν συμπεριφορὰν του ἐν τῷ ὑψηλῷ αὐτοῦ ὑπουργήματι; Τίς ἀκούσας αὐτὸν κηρύττοντα τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἱεουργοῦντα ἐν συναισθήσει τῆς θείας του, δὲν εἶπεν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ· τὸ τοῦ Παύλου «Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς.»

Ἐκούσαμεν ὅτι ἀθρόος συνερχόμενος ὁ Λαὸς τῆς Λευκάδος ὑπογράφει ἀναφορὰν ἐξαίτων ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν Ἀρχιερατικὴν ῥάβδον καὶ πιστοποιῶν οὕτω, ὅτι γινώσκει νὰ ἐκτιμᾷ δέοντως τοὺς ἀληθεῖς μύστας τῶν θείων τελετῶν καὶ εἶπομεν, ἡ Λευκάς ζεῖ, ἡ Λευκάς αἰσθάνεται.

Καὶ ὄντως! Ὅποια πανηγυρικὴ ἐκλογή! ἀπηλλαγμένη ἀληθῶς πάσης Σιμωνιακῆς πράξεως καὶ ἀπορρέουσα ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τῶν ἀρετῶν τοῦ Εὐγενείου καὶ τῶν φώτων αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἐκλογέων του!

Πρώτην φορὰν ὁ Λαὸς τῆς Λευκάδος σύσσωμος ἐγείρεται καὶ ζητεῖ τὸν Ποιμενάρχην αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἀντάξιός τυγχάνει τῆς πανηγυρικῆς τοῦ ἐκτιμῆσεως.

Ἀγνοοῦμεν τί θέλει πράξῃ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Κράτους. Ἀλλ' ὁ Ἀρχιμανδρίτης Εὐγένιος Περδικάρης, ὁ ἄνθρωπος τοῦ λόγου καὶ

τῆς ἀρετῆς, ὁ κύπτων καὶ ἐκάστην πρὸ τῶν βιβλίων, ὁ ἐπισπᾶς τὸν σεβασμὸν παντὸς διελθόντος ἐξ Ἑνετίας καὶ διὰ τῆς εὐρύτητος χριστιανῆς ἡμῶν Βασιλείας, ὁ μαγεύων τοὺς πλησιάζοντας αὐτὸν διὰ τῆς εὐρύτητος τῶν γνώσεών του καὶ τῆς Ἀποστολικῆς αὐτοῦ μετριοφροσύνης, εἶναι ἤδη Ἀρχιερεὺς ἐν πάσαις ταῖς συνειδήσεσι τοῦ Λευκαδίου Λαοῦ.

Ἡ Λευκάς ἐξεδήλωσε τὴν ἔφεσιν αὐτῆς· ἀπόκειται ἤδη εἰς ἅπαντας τοὺς πολιτευομένους καὶ δυναμένους ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ νὰ καταστήσωσι Σεβαστὴν τὴν ἔφεσιν ταύτην τοῦ Λαοῦ τῆς.

Καὶ ἔχουσι καθῆκεν οἱ πολιτευόμενοι καὶ οἱ δυνάμενοι νὰ ὑποστηρίξωσι τὸν πάνδημον τοῦτον πόθον τῆς Λευκάδος, ἵνα μὴ ἴδωμεν ἐν τῷ Ἀρχιερατικῷ θρόνῳ τῆς Ἐπαρχίας καθεζόμενον ἀλλότριόν τινα Ποιμενάρχην μὴ εἰδότα τὰ κατ' ἡμᾶς καὶ μὴ ἔχοντα τὰ προσόντα ἅτινα κοσμοῦσι τὸν ἡμέτερον ἐκλεκτόν, γενόμενον δὲ, ὡς συμβαίνει συνήθως, ὄργανον ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ ἐκμεταλευτῇ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρὸς ἀπότισιν τῶν διὰ τὴν Ἀρχιερωσύνην ὀφειλῶν του.

Οὐαὶ δὲ τοῖς πολιτευομένοις καὶ τοῖς δυναμένοις ἐκείνοις τοῖς μὴ ἐπιτρέπουσι τῷ Λαῷ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ποιμενάρχου αὐτῶν χάριν ἀτομικῶν συμφερόντων ἢ φιλικῶν ἐκπληρώσεων, καὶ τοῖς μὴ συνεργούσι δραστηρίως πρὸς ἐπίτευξιν τοιούτων ἱερῶν τοῦ Λαοῦ θελήσεων τοσοῦτον πανηγυρικῶς ἐκδηλοῦμένων!

Ἡ Λευκάς πανδήμως καὶ ἀνευ οὐδεμιᾶς συμβολῆς, αὐτομάτως οὕτως εἶπεῖν ἐξέλεξεν ὡς Ποιμενάρχην αὐτῆς τὸν Εὐγένειον Περδικάρην, ἐκτιμῶσα τὴν ἀρετὴν καὶ τὰ φῶτα αὐτοῦ· ἴδωμεν τί ἡ Ἐκκλησία τοῦ Κράτους θὰ ἀπαντήσῃ.

Λευκάδι, 16^η Ἰουνίου 1886.

Ε. Θ. ΒΕΡΡΟΙΩΤΗΣ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΙΣ
ΙΛΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΜΕΘΟΡΙΟΙΣ ΗΞΟΝΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ.
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΣΤΕΩΣ

Μεταδόχους λαμβάνει καὶ ἐπιβάλλον ἐτελέσθη προχθὲς ἐν τῷ ἐν τῷ φρουρίου

ναὸ τῆς Ἀγίας Μαύρας μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἐπχάτως ἐν τοῖς συνόροις πεσόντων ὑπὲρ πατρίδος ἀνδρῶν.

Τὴν εὐγενῆ πρόθεσιν καὶ τὴν φροντίδα ἔσχον οἱ κ. κ. ἀξιωματικοὶ τῆς ἐνταῦθα Φρουρᾶς.

Συνέβρευσεν δ' ἐκεῖ ἀρκετὸς κόσμος. Τὸ δὲ μνημόσυνον εἶχεν ὀρισθῇ διὰ τὴν 9ην π. μ. ὥραν.— Τὰ πάντα εἶχον διαταχθῇ καὶ διασκευασθῇ ἀριστα.— Ἀπὸ τῆς πλατείας τοῦ φρουρίου μέχρι τοῦ ναοῦ παρετάχθησαν ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἀποσπάσματα στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν. Ἡ εἴσοδος ἦτο καταλλήλως διεσκευασμένη ὡς καὶ ὁλος ὁ ναὸς φιλοκάλως ἐκοσμεῖτο διὰ σημαιῶν, ἀνθέων κλ.

Εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἔκειτο κενοτάφιον μετὰ πολλῆς καλαισθησίας παρεσκευασθέν. Ἐνθεν καὶ ἔνθεν ἐκείντο πυραμίδες ὀπλων καὶ συμπλέγματα λογχῶν. Ἀνωθεν δὲ ἡ Ἑλληνικὴ σημαία ὑπερηφάνως ἐκλινεν ἐπὶ τοῦ κενοταφίου οἷον ἐπροστατεύουσα ὑπὸ τὰς πτυχάς της τοὺς ὑπὲρ τῆς τιμῆς αὐτῆς πεσόντας στρατιώτας. Χρυσοῖς δὲ γράμμασι γεγραμμένοι ἐπὶ τῶν πλευρῶν τοῦ βήθρου τοῦ κενοταφίου ἀνεγινώσκοντο αἱ ἐπιγραφαὶ αὐταί.

—Ἐπὶ τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑθνικῆς τιμῆς πεσόντων—

—Ἐπὶ τῶν τιμησάντων τὰ Ἑλληνικά ὅπλα—

—Ἐπὶ τῶν πεσόντων τὸ 1821—

—Ἐπὶ τῶν πεσόντων τὸ 1886—

—Μνήμη τοῖς δούλοις ἀδελφοῖς—

Παρήσαν δ' ἐν τῷ μνημοσύνῳ πάντες οἱ κ. ἀξιωματικοὶ κλ. τῆς ἐνταῦθα φρουρᾶς καὶ πᾶσαι αἱ πολιτικαὶ ἀρχαί· ὁ κ. δήμαρχος Λευκαδίων μετὰ τοῦ Προέδρου τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὁ κ. Πρόεδρος τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν μετὰ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, ὁ κ. Γυμνασιάρχης μετὰ τῶν καθηγητῶν καὶ ὁ κυβερνήτης καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐν τῷ λιμένι ὀρμιζομένου Ἑλληνικοῦ πολεμικοῦ πλοίου. Ἐτι δὲ ἀρκετοὶ πολῖται καὶ ξένοι καὶ στρατιῶται κτλ.

Ἀπαντες μετὰ τετριμμένης καρδίας ἡ κροάσαντο τῆς ἱεροτελεστίας, τελεσεθείσης ὑπὸ 6 ἱερῶν πρωτοστατοῦντος τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Εὐγενείου Περδικάρη. Ἡ συγκίνησις ἐκορυφώθη, ὅτε ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῶν ἀγίων μυστηρίων ὁ ἀρχιμανδρίτης διὰ σθεναρῆς ἅμα καὶ συγκινήσεως φωνῆς ἐμνημονεύσατο καὶ ἐδεήθη ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος πεσόντων ἐν Θεσσαλίᾳ.

Τέλος μετὰ τὸ πέρασ τοῦ μνημοσύνου, ὁ ταγματάρχης καὶ φρούραρχος κ. Βότσαρης λαβὼν δάφνινον στέφανον παρέδωκεν αὐτὸν τῷ ἀνθυπολοχαγῷ κ. Ἀντωνοπούλῳ εἰπὼν περίπου: «Ἐν ὀνόματι τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ 2ου πεζ. Τάγματος 10ου Συντάγματος λάβε τὸν στέφανον τὸν δε τῆς δόξης καὶ κατὰ θες αὐτὸν ἐν τῇ σκιᾷ τῶν ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης γενναίως φονευθέντων ἀδελφῶν μας».

Λαβὼν δὲ τὸν στέφανον ὁ ἀνθυπολοχαγὸς, ἐναπέθεσεν εὐλαβῶς αὐτὸν, διὰ συντόμου καὶ ἐκφραστικῆς προσφωνήσεως ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ κενοταφίου. Μετὰ δὲ ταῦτα συγκινητικὸν λόγον ἐξεφώνησεν ὁ δικηγόρος καὶ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κ. Γ. Στεφανίτσης· δι' ὠραίου δὲ ποιήματος ὑμνήσας τοὺς νέους ἀγωνιστὰς ὁ Σχολάρχης κ. Αλκ. Ἰωαννίδης. Καὶ οὕτω τὸ μνημόσυνον ἐπερατώθη περὶ τὴν 10ην καὶ ἡμίσειαν π. μ. ὥραν.

Ἡ δάφνη ἀμάραντος ἅς θάλλῃ ἀνωθεν τῆς γῆς, ἥτις σᾶς καλύπτει, ᾧ ἥρωες στρατιῶται· καὶ αἱ ψυχαὶ ὑμῶν ἅς ἀναπαύονται ἀθάνατοι· ἐκεῖ ὅπου ἀναπαύονται πρὸ χρόνων αἱ ψυχαὶ τῶν πατέρων σας, τῶν ἡρώων τοῦ 1821!

Ἑμεῖς δὲ ᾧ Ἑλληνας ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται οἱ τόσον εὐγενῶς περιποιούμενοι τὰς δάφνας τῶν γενναίως πεσόντων συστρατιωτῶν σας, εἴθε ταχέως νὰ εὕρητε τὴν εὐκαιρίαν νὰ δοξάσητε τὴν μεγάλην μας πατρίδα Ἑλλάδα, ὅπως τὴν ἐδόξασαν ἐκεῖνοι!!!

Πρὸς τιμὴν τῶν κ.κ. ἀξιωματικῶν τοῦ ἐνταῦθα Τάγματος, διαβεβαιούμεν, ὅτι πρὸ πολλοῦ ἔσχον οὗτοι τὴν πρόθεσιν νὰ τελέσωσι τὸ μνημόσυνον τοῦτο χωρὶς νὰ περιμένωσι νὰ γραψῶμεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ἐπείγοντος τῆς τελέσεως μνημοσύνου καὶ τόσῳ μᾶλλον ἐμμένοντες εἰς τὴν διαβεβαίωσιν ἡμῶν ταύτην ὅσῳ ἡμεῖς ἐν τῷ ἔθρῳ «Μία παραίνεσις» τοῦ προηγουμένου ἡμῶν φύλλου—οὐδ' ἀναφέρομεν ὡς ἔχοντας τοιοῦτον καθήκον τοὺς κ.κ. ἀξιωματικούς· ἀλλὰ περιωρίσθημεν νὰ συμβουλευσώμεν τοὺς συμπολίτας μας εἰς τοῦτο, ὅπως καὶ τοὺς συμβουλευόμεν ἀκόμη· καὶ τὴν γνώμην ἡμῶν δὲν μεταβάλλομεν.

Ἐντόπια διάφορα.

Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν κ.κ. ἀναγνωστῶν τοῦ «Πηγᾶσου» ἂν ἔνεκεν ἐλλείψεως χώρου δὲν δημοσιεύομεν ἐν τῷ ση-

μερινῷ φύλλῳ τὸν ἐπὶ τοῦ μνημοσύνου λόγον τοῦ κ. Γ. Στεφανίτση ὡς καὶ τὸ ποίημα τοῦ κ. Α. Ἰωαννίδη—ὑποσχόμεθα ὁμῶς αὐρίον ἄνευ ἐτέρου ἐν ἰδιαιτέρῳ παραρτήματι νὰ δημοσιεύσωμεν ἀμφότερα.

— Μετ' ὀδυνηρὰν νόσον ἐτελεύτησε τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ὁ ἀγαπητὸς νέος ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΜΟΡΕΖΙΝΗΣ μόλις ἄγων τὸ 26ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἀπαρηγόρητον ἀφείλετο λυπὴν τοῖς τε γονεῦσι καὶ τοῖς ἀδελφοῖς του. Ὁ Ὑψιστος εἴθε νὰ παρηγορήσῃ αὐτούς.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἰθάκης ἀντικαθιστῶν τὸν μετατιθέμενον κ. Πρετεντέρην γραμματεῖα τοῦ ἐνταῦθα Ἐπαρχείου ὁ κ. Ἰωάννης Ζερβός καὶ ἄλλοτε ἐν τοιαύτῃ θέσει χρηματίσας ἐνταῦθα ἐν ᾗ καὶ διεκρίθη καὶ ἐκτιμήθη πολύ.

— Τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἀφίκοντο ἐξ Ἀθηνῶν οἱ συμπολίται μας κ.κ. Π. Ζουλίνος καὶ Θ. Ψυλιανός ἀπολυθέντες ἐπίσρατοι καὶ ὁ κ. Π. Σκιαδαρέσης.

— Ὡσαύτως ἀφίκοντο καὶ οἱ βουλευταὶ τῆς Ἐπαρχίας μας κ.κ. Ε. Τζαρλαμπᾶς, Γ. Σέρβος καὶ Γ. Ἀσπροτέρακας.

— Ἐκτὸς τῆς συστηθείσης καὶ ἀρξαμένης ἤδη νέας γραμμῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας μεταξὺ Λευκάδος—Ἀμβρακικοῦ—Κερκύρας—Ἠπείρου—Ἀλβανίας, νέα γραμμὴ συνέστη ἀπὸ Λευκάδος εἰς Ἀμβρακικὸν κόλπον ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος, διὰ τοῦ ἰδιωτικοῦ ἀτμοπλοίου ἢ «Κεφαλληνία». Οὕτω πως ἡ συγκοινωνία αὐξάνει μεγάλως.

Ἡμεῖς ἐν τούτοις δὲν νομίζομεν ἄσκοπον νὰ συστήσωμεν εἰς τινὰ οἰανδήποτε Ἑταιρίαν Ἀτμοπλοϊκὴν νὰ ἀρχίσῃ πλοῦς μεταξὺ, Ἀλεξάνδρου—Βασιλικῆς (καὶ ἄλλου τινος δυτικοῦ παραλίου τῆς νήσου μας)· λιμένος Φρουρίου—Πρεβέζης—Ἀκτίου κλπ. Τοιαύτη γραμμὴ ἐὰν ἤθελε συστήθῃ καὶ τὴν συγκοινωνίαν τῶν διαφόρων μερῶν τῆς νήσου μας ἤθελεν εὐκολύνει, μὴ ὑπαρχόντων δυστυχῶς ἀνθρωπίνων δρόμων ξηρᾶς καὶ τὸ ἐμπόριον ἤθελε ζωογονήσῃ καὶ τὴν ἀναλαμβάνουσαν τὴν ἐπιχείρησιν Ἑταιρίαν ἤθελεν ὠφελήσῃ οὐκ ὀλίγον.

— Ἀφίκετο κατ' αὐτὰς ἐνταῦθα ἄριστος κωμῳδὸς καὶ ἐκείνῳ καὶ ἤρξατο ἤδη ἀπὸ προχθὲς τῶν παραστάσεων αὐτοῦ ἐν τῷ δημοτικῷ ἀνθῳ· μαζὺ μὲ τὸν γνωστὸν ἰταλικὸν ᾠδὸν διίστον.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟ*Σ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΗΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΓ. ΣΥ. ΥΠ. 66.0010